RODZINA OSOWSKA

NR 5(269) | BIULETYN PARAFII P.W. CHRYSTUSA ZBAWICIELA www.zbawiciel.gda.pl | MAJ 2023

ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

Duch Święty a Prawda

Zbliża się Dzień Pięćdziesiątnicy. Liturgia Kościoła ciągle na nowo włącza nas w historię zbawienia. Dzięki niej, tak niedawno, przeżywaliśmy zmartwychwstanie i wniebowstąpienie Chrystusa, wkrótce zaś doświadczymy spełnienia Jego obietnicy o przyjściu Ducha prawdy. Obietnicę tę słyszymy w słynnej modlitwie arcykapłańskiej, która także dla nas ma niezwykłe znaczenie: *Gdy przyjdzie Duch Prawdy, doprowadzi nas do całej prawdy* (J 16,13). Duch Święty przedstawiony jest tu jako ten, który wyjaśni do końca słowa Chrystusa, wyjawiając wszelkie tajemnice. Orędzie Chrystusa, przez Ducha obecnego w każdym wiernym i we wspólnocie, osiągnie najwyższy sto pień jasności.

To działanie Ducha Świętego jest tak istotne, że jest On nazwany "Duchem Prawdy". Powinniśmy rozważyć to właśnie słowo: "Prawda", które w Ewangelii św. Jana ma specyficzne znaczenie. różne od potocznego, przyjmowanego także w świecie greckim. "Prawda" oznacza dla nas to, że coś jest wiarygodne, że jakaś teza, wiadomość, zdarzenie są autentyczne. Jest stwierdzeniem braku kontrowersji wokół jakiejś rzeczywistości. Natomiast w czwartej Ewangelii "prawda" jest synonimem słowa Bożego i samą osobą Chrystusa.

Dokończenie na stronie 2

Papieska Intencja Apostolstwa Modlitwy na maj

Módlmy się, aby ruchy i grupy kościelne każdego dnia na nowo odkrywały swoją misję ewangelizacyjną, oddając swoje charyzmaty na służbę w potrzebach świata.

Wyjaśnienie intencji

Żaden człowiek nie jest „samotną wyspą" - każdy rodzi się cieleśnie z matki i ojca, a jego dusza stwarzana jest bezpośrednio przez Boga, Stwórcę także rodziców. Życie ludzkie jest więc darem samego Boga, a rodzice z godnością uczestniczą w Bożym stwarzaniu nowych osób ludzkich. Tak więc katolicka rodzina jest „domowym Kościołem" - podstawowym środowiskiem, w którym może być przyjęte każde dziecko Boże, by mogło wzrastać w łaskach otrzymanych na Chrzcie św. i innych sakramentach. W katolickich rodzinach żyjących Bożą Miłością dokonuje się, nawet niepostrzeżenie, misja ewangelizacyjna skierowana także na zewnątrz - ku ludziom spoza rodziny; członkowie tych rodzin niemal spontanicznie łączą się w różne ruchy i grupy kościelne nie dla czego innego, jak wspierania się we wspólnie wyznawanej wierze, nadziei i miłości ku Bogu.

Niestety, we współczesnym świecie egoizmów, w którym panuje tyle relacji złych, przeciwnych miłości Boga i bliźniego, nawet w dobrych rodzinach katolickich pojawia się wiele kryzysów wartości, w które wchodzą przeważnie ludzie młodzi, a rodziny ulegają rozbiciu.

Papież Franciszek mobilizuje więc nas do modlitwy, która wyszłaby naprzeciw niebezpieczeństwom, zagrożeniom i tragediom bezbożnego świata. Wiele ruchów i grup kościelnych może przyjść z pomocą nie tylko tym, którzy są z dala od Kościoła, ale również mogą ratować i ewangelizować także te osoby i rodziny, które uwiódł świat, które stały się dysfunkcyjne w prawie wszystkich formach miłości Boga i bliźniego. Tam, gdzie zawiedli rodzice albo dzieci, mogą przyjść z pomocą właśnie siostry i bracia z ruchów i grup kościelnych, którzy świadomie angażować się będą w braterską misję ewangelizacyjną, płynącą z serc wrażliwych na głos Chrystusa:

ks. Robert Janusz SJ, AM

CZERWIEC - MIESIĄC NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO

W czerwcu codziennie odprawiamy

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa:

w dni powszednie po Mszy św. o godz. **18.00**,

w niedziele po Mszy św. o **16.00.**

Przypominamy o potrzebie materialnego wsparcia naszej parafii w związku z koniecznością przeprowadzenia prac konserwacyjnych i inwestycyjnych. Okazją do tego jest **kolekta inwestycyjna w każdą pierwszą niedzielę miesiąca**. Można także przekazać wsparcie poprzez przelew na konto:

Parafia Rzymsko Katolicka pw. Chrystusa Zbawiciela
Pegaza 15
80-299 Gdańsk-Osowa
Nr rachunku: **12 1440 1387 0000 0000 0798 6521**

Duch Święty a Prawda

Dokończenie ze strony 1

Od dnia Pięćdziesiątnicy do wspólnoty Kościoła wkracza Duch Święty, który odsłania w pełni znaczenie słów i osoby Chrystusa. Jego nauczanie zyskuje nową i nadzwyczajną wymowę. Dla zobrazowania tego wystarczy jeden przykład. Kiedy Jezus, wyrzucając przekupniów ze świątyni, ogłosił, że zburzy świątynię i w ciągu trzech dni ją odbuduje, wszyscy byli wstrząśnięci, nie wykluczając uczniów. Jan jednak odnotowuje: "*Gdy zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus* (J 2,22). To Duch Święty przypomina Kościołowi Ewangelię Chrystusa, ożywiając ją, otwierając dla wszystkich, by mogła poruszyć sumienia i przeniknąć naszą codzienność.

"Świadectwo" Ducha, o którym mówi Jezus, to misja objawienia w pełni tajemnicy Chrystusa, wprowadzenia w serce wiernych nieskończonego bogactwa Pisma. Osoby Trójcy Świętej łączy głęboka jedność także w odniesieniu do słowa Bożego. Wyraża ją dość jasno znany badacz czwartej Ewangelii, Donatien Mollat: "Objawienie w sposób doskonały jest jedno i trojakie: bierze ono początek od Ojca, dokonane jest przez Syna, a pełnię osiąga dzięki Duchowi". Jezus w doskonały sposób objawia Ojca, ale "Duch Prawdy" wprowadza słowo Jezusa do życia wiernych w całej jego pełni. Duch Święty zatem, jako tłumacz Pisma, pobudza wiernych do oddania się autentycznie "duchowemu" czytaniu Biblii. Już rabini ukuli powiedzenie, że każde jej słowo ma siedemdziesiąt twarzy.

W 8 rozdziale Księgi Nehemiasza znajdujemy świadectwo duchowej lektury Biblii. W myśl tego świadectwa najpierw należy czytać słowo Boże z wewnętrznym pragnieniem prawdy, w ciszy, w oddaniu się Bogu. Potem przechodzi się do wyjaśnienia konkretnego tekstu biblijnego. W ten sposób dociera się do jego zrozumienia, które nie ma wyłącznie charakteru intelektualnego, ale jest naznaczone miłością. W tym momencie zamyka się księgę, a zwraca ku życiu. I tak "słuchanie" w Biblii staje się posłuszeństwem słowu. Wzrok zyskuje światło nawrócenia. Ręce wyciągają się ku pomocy cierpiącym i ubogim. Serce napełnia się chwałą Boga. Oto dzieło Ducha Świętego, który prowadzi nas do całej prawdy, jeśli tylko chcemy.

Ksiądz Wiesław Szlachetka, czerwiec 2000 r

I KOMUNIA ŚWIĘTA DZIECI NASZEJ PARAFII

W sobotę 11. maja na trzech mszach świętych o godzinach: 10.00, 12.00 i 14.00, przeżywaliśmy w naszej Parafii Uroczystość I Komunii Świętej. Do Sakramentu przystąpiło w trzech grupach w sumie 110 dziewcząt i chłopców z sześciu klas trzecich Szkoły Podstawowej 81 i Szkoły Nowy Świat. Dziękujemy księdzu Michałowi Bielanowi oraz wszystkim osobom zaangażowanym w przygotowanie tego pięknego wydarzenia. Dzieciom pierwszokomunijnym życzymy, aby to pierwsze pełne spotkanie z Jezusem Eucharystycznym, zaowocowało na całe ich życie głęboką przyjaźnią z Panem.

Foto: Marzena Kandziora

FINAŁ TURNIEJU SZACHOWEGO

O PUCHAR KSIĘDZA PROBOSZCZA

W dorocznym turnieju szachowym o "PUCHAR KSIĘDZA PROBOSZCZA" wzięło udział 26 zawodników. We wtorek 16 maja Ksiądz Proboszcz Wojciech Tokarz wręczył nagrody wszystkim uczestnikom i tak: pierwsze miejsce i Puchar Proboszcza zdobył Borys Najbar, drugie miejsce Jan Hadrich, a trzecie Filip Kandziora. Pozostali uczestnicy otrzymali piękne statuetki i medale.

Zapraszamy wszystkich zainteresowanych grą w szachy do "BETANII" na spotkania w każdy wtorek w godz. 17-20,

GOŚCILIŚMY PIELGRZYMKĘ

W piątek 19. maja gościliśmy w parafii pielgrzymów z Katedry, udających się już po raz 355. na Kalwarię Wejherowską - trochę mniejszą liczebnie grupę niż w poprzednich latach. Pielgrzymkę przywitał ksiądz Proboszcz przy portalu świątyni oraz w kościele. Przywitał także księdza biskupa Piotra Przyborka, który uczestniczył w pielgrzymce. Pięknym naszym zwyczajem jest, że Parafianie czynnie uczestniczą w podejmowaniu pielgrzymów. Pielgrzymi zostali zaproszeni do trzech sal z przygotowanym posiłkiem dla 140 osób: postnymi kanapkami, ciastem oraz kawą, herbatą i chłodnymi napojami. Pielgrzymi otrzymali także owoce i bułki na drogę

Gorąco dziękujemy Paniom i Panom z Parafialnego CARITAS i Rodziny Różańcowej, a także miejscowym Paniom z Ukrainy, którzy bezpośrednio zaangażowali się w przygotowanie poczęstunku dla pielgrzymów. Dziękujemy również tym wszystkim, którzy przyczynili się do tego poczęstunku, przynosząc różne produkty. Pielgrzymi gorącymi oklaskami dziękowali za smaczny poczęstunek. Wszystkim SERDECZNE BÓG ZAPŁAĆ.

Pielgrzymka przybywa do naszego kościoła

Ksiądz Proboszcz wita pielgrzymów

Tradycyjny pokłon przed tabernakulum

Pielgrzymi w kościele

Posiłek w salkach

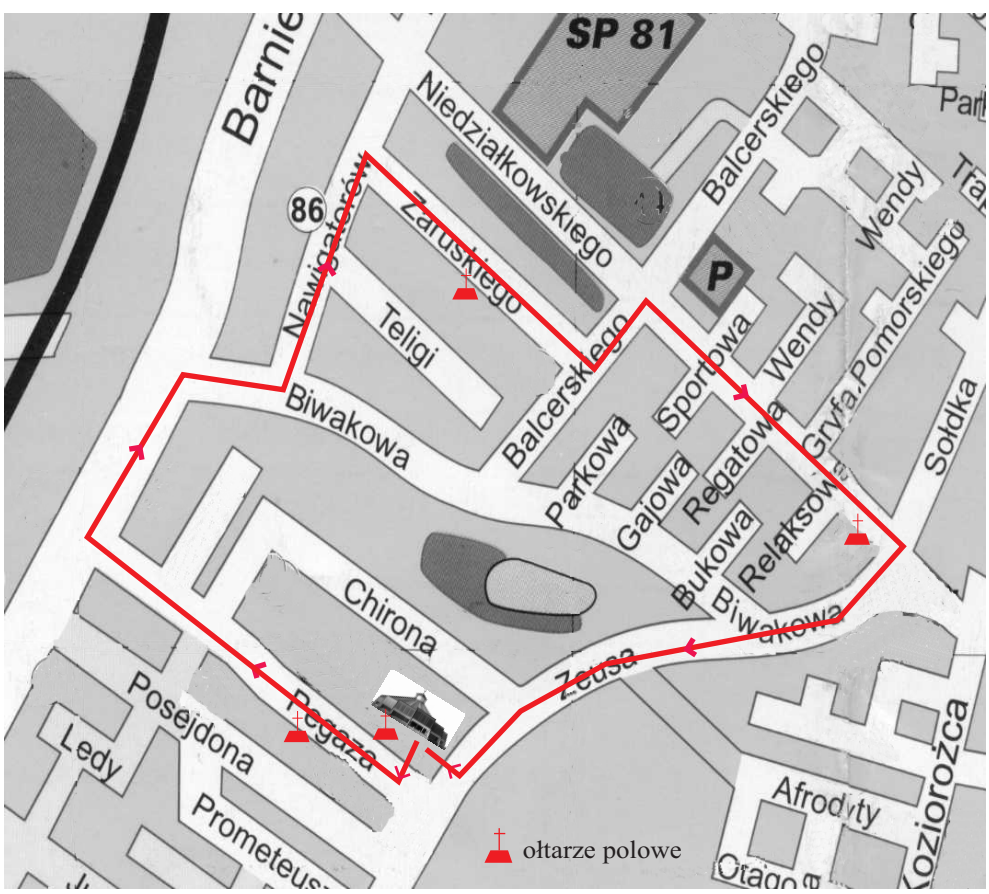

Posiłek w salkach

PROCESJA BOŻEGO CIAŁA 2023

W czwartek 8. czerwca będziemy obchodzić Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, tradycyjnie zwaną Bożym Ciałem. Msze św. w tym dniu odprawione zostaną o godzinie 7.30, 9.00, 10.30 - po której wyruszymy z procesją i po procesji msza św. ok.. 12.30; następne o godzinie 16.00, 20.00 (nie będzie mszy o 13.30).

W tym roku trasa procesji przebiegać będzie następująco: wyruszymy z kościoła ulicą Pegaza (I ołtarz przy kapliczce). Następnie ulicą Barniewicką, Biwakową, Nawigatorów, Zaruskiego (II ołtarz na wysokości Zaruskiego 13). Potem kolejno ulicą Balcerskiego i Niedziałkowskiego (III ołtarz na wysokości Niedziałkowskiego 7) oraz Biwakową i Zeusa powrócimy do kościoła, gdzie będzie IV ołtarz.

Bardzo serdecznie prosimy o pomoc sąsiedzką przy instalowaniu ołtarzy polowych. Prosimy mieszkańców domów o przystrojenie trasy. Panie i dziewczęta prosimy o przygotowanie chorągwi, różańca, figury Matki Bożej Fatimskiej i wzięcie ich na swe ramiona. Zapraszamy także dziewczynki do sypania kwiatków.

Z cyklu: Felietony księdza Henryka

Lektury starego księdza 2

O ile dosyć dobrze znamy okoliczności śmierci wielu duchownych katolickich w okresie ostatniej wojny 1939 - 1945, o tyle mniej znany jest opinii publicznej okres powojenny, kiedy księża stali się szczególnie znienawidzonymi ofiarami Służby Bezpieczeństwa PRL. W czasie wojny nasze rejony, otoczone przez Niemcy i w Wolnym Gdańsku, od pierwszych godzin duchowieństwo stało się przedmiotem szczególnej eksterminacji. W naszej części Polski zostało zamordowanych 48% księży, a nadto wielu zostało wywiezionych do różnych niemieckich obozów. Po wypędzeniu Niemców rozpoczął się nowy etap rozprawy z duchowieństwem. Czytam opracowanie Tomasza Stańczyka "Księża na komunistycznej Golgocie".

Zainstalowani w kraju pod osłoną sowieckich bagnetów polscy komuniści wiedzieli, że droga do pełnego zniewolenia i opanowania polskiego społeczeństwa wiedzie przez stłamszenie Kościoła Katolickiego, podporządkowanie sobie, zastraszenie i represjonowanie księży, których z założenia traktowano jako reakcjonistów i wrogów nowego ustroju.

Skrytobójstwa, morderstwa sądowe, tortury - to były najczęstsze metody pozbywania się najbardziej gorliwych duszpasterzy. Autor dokładnie opisuje gehennę ponad 90 duchownych, których zamordowano oraz około 900, przetrzymywanych we więzieniu.

Natomiast opracowanie Piotra Dmitrowicza mowi o niewyjaśnionych zbrodniach bezpieki czyli o ostatnich ofiarach, najczęściej zbrodniach niewyjaśnionych.

Dopiero ostatnio opinia publiczna dowiedziała się, że charyzmatyczny duszpasterz młodzieży ksiądz Franciszek Blachnicki został jednak otruty. Za działalność w konspiracji w czasie wojny został skazany przez Okupantów na śmierć; wyrok zmieniono na obóz koncentracyjny. W Polsce Ludowej jednak go dopadli. Dmitrowicz opisuje okoliczności śmierci męczeńskiej w latach 1983 - 1989 księdza Popiełuszki oraz księży: Niedzielaka, Zycha, Suchowolca, Palimąki, Kija, ojca Honoriusza i innych. W roku 1991 komisja Rokity przytoczyła około 120 przypadków śmierci duchownych w niewyjaśnionych okolicznościach, ponadto podała nazwiska 10 funkcjonariuszy i 70 prokuratorów zamieszanych w ten proces, a niektórzy z nich stanowili prawdziwe komando śmierci. I co?

Niewyjaśnione zabójstwa duchownych w latach osiemdziesiątych stanowią ogromny wyrzut sumienia III Rzeczypospolitej.

A nagonka dzieci i wnuków "tamtych" trwa nadal.

Ksiądz Henryk Bietzke

Z cyklu: Idąc wąską drogą

BACZ, BY WYBACZYĆ

A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz,który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze. [Mk11,25]

Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych przewinień.[Mt6,14-15]

Boże miłosierdzie jest nieskończone, ale nie jest bezwarunkowe. Zagniewany pan z przypowieści o nielitościwym dłużniku (Mt18,23-35) kazał wydać go katom, dopóki nie odda mu całego długu. Według Jezusa, podobnie uczyni mi Bóg Ojciec, jeżeli nie przebaczę z serca swemu bratu. A ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat mnie krzywdzi? Według Jezusa, „nie siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy". I tu zaczynają się schody. Od dzieciństwa czułem ból, brak miłości, odrzucenie, czy przerażającą samotność. Nie pamiętam ile razy zostałem zraniony słowem, brakiem wsparcia i współczucia. I to nie tylko przez obcych, ale przede wszystkim przez najbliższych. A rany przez nich zadane bolą najbardziej. I wtedy właśnie „złodziej przychodzi po to, aby kraść, zabijać i niszczyć". Niszczyć relacje, poczucie synostwa i przynależności do swojej rodziny. Przychodzi z oskarżeniem i samooskarżeniem. Bo przecież znowu nawaliłem, lub nawalili inni. Odwieczny kłamca wykonał swoją robotę. Ukąsił w piętę i wstrzyknął jad. Te rany potrafią się jątrzyć przez dziesiątki lat, choć w Słowie Bożym napisane jest: „niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce" (Ef4,26).

Wiem, że powinienem przebaczyć, ale nie wiem jak to zrobić. Czuję się z tym okropnie. Targają mną sprzeczne uczucia. Jak przebaczyć te wszystkie słowa, gesty, agresję fizyczną, zdrady, zaniedbania, odrzucenie, czy poczucie bycia gorszym? Jak przebaczyć samemu sobie? Moje zaniedbania, moje grzechy, świadomość, że raniłem innych. Sam nie dam rady. Wydaje mi się, że już przebaczyłem, ale gdy tylko przypomnę sobie jakąś osobę, lub sytuację, znów wracają znajome odczucia. A to znaczy, że rana jest nadal krwawiąca, lub tylko z pozoru zagojona, a w środku są zgnilizna i robactwo. A czasu przecież nikt z nas nie cofnie. Jak więc przebaczyć skoro tyle razy próbowałem? Wszystko otrzymałem w Jezusie! I tylko mocą imienia Jezus mogę przebaczyć sobie i innym. Nie przebaczając stawiam się w opozycji do Boga. Odrzucam wówczas Jego miłosierdzie względem mnie. A przecież Jezus umarł na krzyżu także za mnie! Abym był wolny! Aby kajdany nieprzebaczenia zostały zerwane! Chcę być wolny! Chcę żyć według planu, jaki Bóg przygotował dla mnie. Życiem pełnym radości, miłości i pokoju! Bo On Jest Miłością!

Duchu Święty, naucz mnie przebaczać i dopomóż mi w tym. Jezu, Ty przyszedłeś, by „opatrywać rany serc złamanych", by uwolnić więźniów. Przyszedłeś uwolnić także i mnie!

„I przebacz nam nasze winy, jak i my przebaczamy tym, którzy przeciw nam zawinili".

Grzegorz Winny

WYDAWCA: PARAFIA p.w. CHRYSTUSA ZBAWICIELA w GDAŃSKU-OSOWIE , ul. PEGAZA 15. Moderator: Ks.W. Tokarz. Druk do użytku wewnętrznego.
Adres e-mail do korespondencji: a.balk@chello.pl lub jurbaja@op.pl Uwaga: Biuletyn niniejszy dostępny jest w internecie na stronie: http://www.zbawiciel.gda.pl EGZEMPLARZ BEZPŁATNY